UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Katedra severoamerických studií

Válka proti drogám za Reaganovy administrativy

Bakalářská práce

Autor práce: Kristýna Krupičková

Studijní program: Mezinárodní teritoriální studia
Vedoucí práce: Mgr. Kristýna Divišová
Rok obhajoby: 2018

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 5. 1. 2018 Kristýna Krupičková _____

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zaměřuje na téma války proti drogám za Reaganovy administrativy. Cílem práce je porovnat vytyčené cíle Reaganovy války proti drogám aplikované v 80. letech 20. století s jejich důsledky a analyzovat prostředky, které byly použity pro naplnění těchto cílů Reaganovy vnitřní války proti drogám v USA, a představit jejich vedlejší efekty na socio-ekonomickém poli a zároveň posoudit úspěšnost Reaganovy administrativy v naplnění vytyčených cílů. Pro posouzení úspěšnosti této války proti drogám byla použita komparace cílů stanovených v roce 1986 a výsledků války, které bylo možné pozorovat na konci Reaganova prezidentství. Komparací byla zjištěna úspěšnost Reaganovy administrativy ve vztahu k určeným cílům, avšak aplikovaná řešení měla jednoznačně negativní dopad na rasové menšiny.

Klíčová slova: Reagan, drogy, americká společnost, 80. léta 20. století, domácí politika, válka proti drogám

Abstract

This paper focuses on the topic of the “War on Drugs” during Reagan administration. Its main objective is to compare goals set by the Reagan administration in the “War on Drugs” in the 1980s with their consequences and analyze the means that were used to fulfill these goals, which were set for domestic “War on Drugs” and introduce its “side effects” in the socio-economic sphere as well as to determine, whether goals set by Reagan administration were fullfilled or not. By comparing the goals set by Reagan’s administration in 1986 and the analyzed results of Reagan‘s “War on Drugs” in late 1980s I determined the success of Reagan’s “War on Drugs”. However it is undeniable that applied solutions had major negative impact on racial minorities.

Keywords: Reagan, drugs, american society, 1980s, domestic politics, War on Drugs

TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno:
Kristýna Krupičková

E-mail:
94092253@fsv.cuni.c

Studijní obor:
Mezinárodní teritoriální studia

Semestr a školní rok zahájení práce:
ZS 2016/2017

Semestr a školní rok ukončení práce:
ZS 2017/2018

Vedoucí bakalářského semináře:
doc. PhDr. Michal Kubát, Ph.D.

Vedoucí práce:
Mgr. Kristýna Divišová

Název práce:
Reaganova válka proti drogám

Charakteristika tématu práce (max. 10 řádek):
Tato bakalářská práce se zaměřuje na téma války proti drogám za Reaganovy administrativy. Cílem práce je porovnat vytyčené cíle Reaganovy války proti drogám aplikované v 80. letech 20. století s jejich důsledky a analyzovat prostředky, které byly použity pro naplnění těchto cílů Reaganovy vnitřní války proti drogám v USA, a představit jejich vedlejší efekty na socio-ekonomickém poli a zároveň posoudit úspěšnost Reaganovy administrativy v naplnění vytyčených cílů. Pro posouzení úspěšnosti této války proti drogám byla použita komparace cílů stanovených v roce 1986 a výsledků války, které bylo možné pozorovat na konci Reaganova prezidentství. Komparací byla zjištěna úspěšnost Reaganovy administrativy ve vztahu k určeným cílům, avšak aplikovaná řešení měla jednoznačně negativní dopad na rasové menšiny.

Zdůvodnění úprav a změn tématu od zadání projektu do odevzdání práce (max. 10 řádek):
Úpravy v práci byly aplikovány pro lepší pochopení konceptu války proti drogám na domácí půdě a umožnění komparace vytyčených cílů a výsledků této politické iniciativy, které lze sledovat na konci 80. let 20. století.

Struktura práce (hlavní kapitoly obsahu):
Svou práci rozdělím do čtyř hlavních kapitol:
1) Představení války proti drogám. Co znamenalana pro vnitřní politiku, co ji předcházelo. Politicko-historické zasazení této protidrogové iniciativy. Co bylo jejím obsahem za Reaganovy administrativy a jaké si kladla cíle.
2) Představení cílů důvodů Reaganovy války proti drogám v 80. letech 20. století.
3) Analýza jednotlivých cílů ve válce proti drogám a prostředků použitých pro jejich naplnění v Reaganovy domácí války proti drogám. Důsledky války proti drogám v 80. letech důsledky legislativních změn, změny v postoji americké společnosti vůči drogám a drogově závislým. Představení diskriminačních důsledků války proti drogám na americkou společnost, růst počtu vězňů a roztříštění minoritních komunit.
4) Syntéza a odpověď na výzkumnou otázku. Porovnání důvodů a důsledků války proti drogám vedené v 80. letech. Zda-li byly naplněny původní vytyčené cíle této protidrogové iniciativy a jaké byly vedlejší důsledky. Analýza vedlejších efektů protidrogové legislativy.

Prameny a literatura (výběrová bibliografie, max. 30 hlavních titulů):
Tištěné zdroje:
1) Alexander, Michelle. The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of

Colorblindness. New York: New Press, 2010.
2) Beaty, Jonathan, Thomas, a Evan. „Reinforcements in the Drug War". Time n.3 (118).
3) Bobo, Lawrence, a Victor Thomspon. 2006. „Unfair By Design: The War On Drugs, Race, And The Legitimacy Of The Criminal Justice System". Fairness: Its Role In Our Lives 73 (2): 28.
4) Elwood, William N. 1995. „Declaring War On The Home Front: Metaphor, Presidents, And The War On Drugs". Metaphor And Symbolic Aktivity 10 (2). Lawrence erlbaum Associates: 93-114.
5) Graff, Gilda. 2015. „Redesigning Racial Caste In America Via Mass Incarceration". Journal Of Psychohistory 43 (2): 14.
6) Chepesiuk, Ron. The War on Drugs An International Encyclopedia. Santa Barbara, Calif: ABC-CLIO, 1999.
7) Lotte Berendje Rozemarijn Westhoff, Ronald Reagan's war on drugs: a policy failure but a political success, Master Thesis in American History Leiden University, 18th August 2013. 55.
8) Troy, Gil. Politics and Society in Twentieth Century America: Morning in America: How Ronald Reagan Invented the 1980's. Princeton: Princeton University Press, 2013.
9) Walters, John. P. „Race and the War on Drugs". University of Chicago Legal Forum. č. 1 (1994): 115.
10) Zaretsky, Herbert H., Edwin F. Richter, a Myron G. Eisenberg. 2005. Medical Aspects Of Disability: A Handbook For The Rehabilitation Professional. 3rd ed. Springer Series On Rehabilitation. New York, NY: Springer Pub.

Elektronické zdroje:
11) „A Brief History of the Drug War". We Are the Drug Policy Alignment. http://www.drugpolicy.org/new-solutions-drug-policy/brief-history-drug-war.
12) „America's Drug Use Profile: Cocaine Abuse: We Are Still Paying the Price for the 1980s". Policy: Office of National Drug Control Policy. https://www.ncjrs.gov/ondcppubs/publications/policy/99ndcs/ii-e.html.
13) „Drug-Free Schools And Communities Act/drug-Free Work Place Act Compliance". 1993. Online. State University Of New York. https://www.suny.edu/sunypp/documents.cfm?doc_id=440.
14) „History of Drug Enforcement Agency: 1970-1975". DEA: Drug Enforcement Agency, http://www.dea.gov/about/history.shtml, 5.
15) „History of Drug Enforcement Agency: 1985-1990". DEA: Drug Enforcement Agency, http://www.dea.gov/about/history.shtml, 59.
16) „Overview On Substance Abuse In The Workplace". Confirm Biosciences. 2016. https://www.confirmbiosciences.com/industries/.
17) „State & Federal Law: Drug Testing". CBIA. https://www.cbia.com/resources/hr-safety/issues-laws/federal-state-laws-drug-testing/.
18) „State Drug Testing Laws". Ohs. 2017. http://www.ohsinc.com/info/state-drug-testing-laws/.
19) „The United States War on Drugs: History of US Drug Policy". https://web.stanford.edu/class/e297c/poverty_prejudice/paradox/htele.html.
20) „Thirty Years Of America´s Drug War: A Chronology". Frontline: Drugwars. 2014. https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/drugs/cron/.
21) Anti-Drug Abuse Act of 1988. Congress.gov. https://www.congress.gov/bill/100th-congress/house-bill/5210.
22) Clift, Eleanor. „Reagan Outlines Goals In Anti-Drug Crusade President, Cabinet May Take Tests As Example In Increased National Effort To Curb Trafficking". LA Times, 5. 8. 1986, http://articles.latimes.com/1986-08-05/news/mn-1343_1_drug-abuse.
23) Dolan, Maura. „Crusade on Drugs Urged by The Reagans Only „Massive Change" In

Attitudes Will Prevail, President Tells Nation". LA Times 1. (15. 8. 1986). http://articles.latimes.com/1986-09-15/news/mn-11785_1_drug-abuse.
24) Executive Order 12333--United States Intelligence Activities. 87 Stat. 555. http://www.archives.gov/federal-register/codification/executive-order/12333.html.
25) Glass, Andrew. „Reagan Declares 'War on Drugs' October 14, 1982" Politico. http://www.politico.com/story/2010/10/reagan-declares-war-on-drugs-october-14-1982-043552#ixzz46ew5OpXE.
26) Green, L.W., a D.R. Gerstein. „Preventing Drug Abuse: What Do We Know?". National Center for Biotechnology Information, U.S. National Library of Medicine. 1993. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK234579/.
27) H.r. 3614 (101St): Drug-Free Schools And Communities Act Amendments Of 1989. 1989. United States of America. https://www.govtrack.us/congress/bills/101/hr3614/text.
28) Legal definitions: war on drugs. US LEGAL. https://definitions.uslegal.com/w/war-on-drugs.
29) McNulty, Timothy J. "Schools Getting Battle Plan For War On Drugs", Chicago Tribune, http://articles.chicagotribune.com/1986-09-15/news/8603080762_1_antidrug-barbiturates-schools.
30) Weinraub, Bernard. „'a National Crusade'; In Reagan's Drug War, Congress Has The Big Guns". The New York Times, 2. http://www.nytimes.com/1987/03/15/weekinreview/a-national-crusade-in-reagan-s-drug-war-congress-has-the-big-guns.html.

Podpis studenta a datum

Schváleno	Datum	Podpis
Vedoucí práce		
Vedoucí bakalářského semináře		
Garant oboru		

Obsah

Úvod ... 3

1. Politicko-historický kontext ... 6

1.1. Historické pozadí ... 7

2. Situace před vyhlášením války proti drogám v roce 1982 ... 9

2.1. Cíle války proti drogám v 80. letech 20. století ... 10

2.1.1. Zajištění pracovního prostředí bez drog ... 11

2.1.2. Zajištění škol bez drog ... 12

2.1.3. Rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci drogově závislých ... 13

2.1.4. Souhlas a podpora války proti drogám na mezinárodní úrovni ... 14

2.1.5. Zintenzivnění domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost. ... 15

2.1.6. Zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematice drog ... 17

3. Důsledky války proti drogám v 80. letech ... 17

3.1. Zajištění pracovního prostředí bez drog ... 18

3.2. Zajištění škol bez drog ... 20

3.3. Rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci drogově závislých ... 22

3.4. Zintenzivnění domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost ... 24

3.4.1. Nárůst počtu protidrogových agentur ... 25

3.4.2. Legislativa ... 26

3.5. Zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematiky drog ... 30

4. Syntéza ... 31

Závěr ... 35

Summary ... 36

Zdroje ... 38

Úvod

Válka proti drogám provází americkou politickou sféru již od 70. let 20. století. Nejsilnější politický dopad protidrogové války je však možné vidět za doby Reaganovy administrativy, jež se zviditelnila tématem války proti drogám, ve které se výrazně angažovala i tehdejší první dáma, Nancy Reagan, s celonárodními turné a kluby „Just Say No“.

V této práci se chci zaměřit na komparaci vytyčených cílů války proti drogám, která byla implementována mezi lety 1980 až 1988 a jejími reálnými důsledky na americkou společnost, a to zejména na socio-ekonomické úrovni, kde lze i v dnešní době vidět určité pozůstatky této rozsáhlé politické aktivity, a to zejména ve vztahu k menšinám a jejich komunitám.

Mnoho odborníků, mezi které patří například Michelle Alexander nebo Gilda Graff, se shoduje na názoru, že válka proti drogám v podobě, ve které byla implementována v 80. letech, má velice negativní důsledky na chudší vrstvy a členy rasových minorit, a jedná se pouze o nový způsob udržení členů minorit pod kontrolou státu bez použití přímých referencí na jejich rasu. V této práci se zaměřím nejen na tuto problematiku, ale zároveň na další socio-ekonomické důsledky této rozsáhlé iniciativy a jakým způsobem tato protidrogová válka změnila fungování trestního systému a fungování policejních složek v protidrogové oblasti.

I přes formální vyhlášení války proti drogám v roce 1982 nedošlo po dlouhou dobu k jasnému vytyčení cílů této války. Reagan krom standardních proslovů zaměřujících se na snížení počtu drogově závislých v USA a snížení kriminality spojené s drogami definoval cíle války proti drogám pouze letmo. Prvním určujícím plánem v této inciativě byl šestibodový plán pro boj proti drogám, který byl publikován v roce 1986. Mezi tyto cíle patřilo:

1. zajištění pracovního prostředí bez drog pro každého občana USA;
2. zajištění škol bez drog;

3. rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci drogově závislých;
4. získání souhlasu a podpory všech zemí, s kterými USA spolupracuje na mezinárodní úrovni;
5. zintenzivnění domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost;
6. zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematiky drog.[1]

Všechny tyto cíle Reaganovy administrativy budou podrobněji probírány v této práci a komparovány s důsledky protidrogové války, které lze pozorovat nejen jako přímé důsledky viditelné ihned po jejím vyhlášení, ale i ve vztahu k dnešní americké společnosti. Cílem této práce je vyhodnotit úspěšnost Reaganovy administrativy ve vztahu k vytyčeným cílům ve válce proti drogám na základě analýzy jednotlivých cílů a prostředků použitých pro jejich naplnění a následné komparace s důsledky války, které jsou zřetelné ke konci Reaganova prezidentského dvojobdobí.

Tato práce primárně využívá komparativní metody vytyčených cílů Reaganovy administrativy ve válce proti drogám na domácí půdě. Hlavním úkolem, který před sebe text klade, je analyzovat použité nástroje, které měly vést k naplnění těchto cílů. Práce hledá odpověď na následující výzkumnou otázku: „Došlo reálně k naplnění všech vytyčených cílů Reaganovy administrativy ve válce proti drogám?“ Základními zdroji jsou dostupné statistiky a provedení analýzy důsledků etablovaných zákonů spojených s válkou proti drogám. V této práci chci zároveň poukázat na socio-ekonomické důsledky této iniciativy a analyzovat platnost hypotézy o rasistickém podtextu Reaganovy války proti drogám. Vzhledem k rozsáhlosti tématu v této práci

[1] Eleanor Clift, „Reagan Outlines Goals In Anti-Drug Crusade President, Cabinet May Take Tests As Example In Increased National Effort To Curb Trafficking“, *LA Times*, 5.8.1986, http://articles.latimes.com/1986-08-05/news/mn-1343_1_drug-abuse.

nebude dále analyzován cíl č. 4 Reaganovy administrativy, který se soustředí na boj proti drogám na mezinárodní úrovni.

V této práci je využita zejména sekundární literatura, avšak v případě analýzy protidrogové legislativy vycházím z literatury primární, ze znění zákonů z elektronických archivů Kongresu, konkrétně se jedná o *Anti-Drug Abuse Act* z roku 1986 a 1988, které jsou v práci podrobněji rozebírány a měly nejzásadnější úlohu v Reaganově válce proti drogám. Důraz je poté kladen na jejich důsledky v praktickém životě. Ze sekundární literatury jsem čerpala z monografií *Politics and Society in Twentieth Century America*[2] od Gila Troye, *The New Jim Crow*[3] od Michelle Alexander. Dále vycházím z monografií *Unfair by Design: The War on Drugs, Race, and Legitimacy of the Criminal Justice System* od Victora Thompsona a Lawrence Bobo[4], *The Addictive War: The War on Drugs is Working so Well, the US Government has no Reason to Give it Up*[5] od Alexandera Cockburna a *Redesigning Racial castle in america via Mass incarceration od Gildy Graff*.[6]

I přesto, že téma války proti drogám od dob 80. let 20. století bylo zpracováno mnoha autory ve vztahu k rasovému podtextu, socio-ekonomické důsledky kriminalizace užívání drog jako přímý odkaz řešení jednotlivých cílů Reaganovy administrativy nebyl doposud akademicky zpracován. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla zaměřit se na tento úhel pohledu na téma vnitřní války proti drogám ve Spojených státech amerických.

---

[2] Gil Troy, *Politics and Society in Twentieth Century America: Morning in America: How Ronald Reagan Invented the 1980's*, (Princeton: Princeton University Press, 2013), ProQuest ebrary. (Navštíveno 10.5.2017)
[3] Michelle Alexander, *The New Jim Crow Mass Incarceration In The Age Of Colorblindness*, (New York: New Press, 2010).
[4] Lawrence Bobo and Victor Thomspon, „Unfair By Design: The War On Drugs, Race, And The Legitimacy Of The Criminal Justice System", *Fairness: Its Role In Our Lives* 73, č. 2 (2006): 28.
[5] Alexander Cockburn, „The Addictive War: The War On Drugs Is Working So Well, The Us Government Has No Reason To Give It Up". *Canadian Dimension*, č. 9 (1998).
[6] Gilda Graff, „Redesigning Racial Caste In America Via Mass Incarceration", *Journal Of Psychohistory* 43, č. 2 (1998): 14.

Svou práci dělím do čtyř hlavních kapitol: První část je zaměřena na definici války proti drogám a zasazení této protidrogové iniciativy do politicko-historického kontextu. Druhá část představuje důvody pro vyhlášení války proti drogám v 80. letech 20. století v sociálním a politickém kontextu. Dále budou představeny vytyčené cíle Reaganovy administrativy v boji proti drogám na domácí půdě a analýza zvolených prostředků, které měly vést k jejich naplnění. Třetí část této práce se soustředí na socio-ekonomické důsledky a použité prostředky pro naplnění vytyčených cílů války proti drogám v podobě, ve které byla implementována v 80. letech 20. století se zaměřením na změny v legislativě a justičním systému, jakož i postoji americké společnosti vůči drogám a drogově závislým. Ve čtvrté části dochází k porovnání cílů s výsledky války proti drogám vedené v 80. letech – porovnání, zdali došlo ke splnění vytyčených cílů a do jaké míry tomu tak bylo učiněno, jaké jsou vedlejší důsledky protidrogových iniciativ na americkou společnost a jak se tato situace změnila v nejkontroverznějších aspektech války proti drogám.

1. Politicko-historický kontext

Válka proti drogám je definována jako série kroků, které mají vést k zamezení importu, výroby, prodeje a užívání ilegálních substancí v americké společnosti. S tímto termínem se poprvé setkáváme v roce 1971, kdy byl představen tehdejším americkým prezidentem Richardem Nixonem. V této souvislosti se zároveň vyjádřil o ilegálních drogách jako o „veřejném nepříteli

č. 1“.[7] Tato iniciativa obsahovala několik protidrogových zákonů a opatření, které mají odradit od produkce, distribuce a užívání ilegálních drog.

V této kapitole je představen historický kontext války proti drogám, jakož i protidrogové politické iniciativy, které předcházely Reaganově válce proti drogám. Z hlediska relevantnosti pro drogovou legislativu začínám s obdobím Richarda Nixona, který se jako jeden z prvních amerických prezidentů důrazněji zaobíral protidrogovou legislativou a bojem se vzrůstajícím problémem ilegálních drog v americké společnosti. Americká společnost se před příchodem Ronalda Reagana do čela státu nacházela v určité morální krizi, která trvala již od 60. let 20. století, kdy docházelo k odcizení od tradičních hodnot známých zejména z první poloviny 20. století.

1.1. Historické pozadí

Válka proti drogám byla poprvé vyhlášena prezidentem Richardem Nixonem v červnu roku 1971, jeho protidrogová aktivita byla shrnuta v *Comprehensive Drug Abuse Prevention and Control Act* z roku 1970.[8] Následně došlo k rapidnímu navýšení rozpočtu federálních agentur zaměřených na protidrogovou činnost. Příkladem těchto agentur je Protinarkotický úřad, jehož rozpočet vzrostl z 14 na 74 milionů dolarů během prvních 3 let jeho působení.[9] Nixonova administrativa také navýšila monitorování drogových pašeráckých cest z Jižní Ameriky. Celní úřad, který celou operaci vedl, se v prvních letech Nixonova prezidentství rozrostl z 9 000 na 15 000 zaměstnanců. Nixonova strategie tkvěla v kontrole pěstování máku pro opium, které pak bylo využíváno na výrobu morfinu a následně heroinu. Nixon byl také prvním prezidentem, který reorganizoval federální protidrogové zásahové složky, a to založením agentury DEA, (Drug Enforcement

[7] „Legal definitions: war on drugs“, *US LEGAL,* https://definitions.uslegal.com/w/war-on-drugs. (Navštíveno 25.12.2017)

[8] Andrew Glass, „Reagan Declares 'war on Drugs,' October 14, 1982”, *Politico,* http://www.politico.com/story/2010/10/reagan-declares-war-on-drugs-october-14-1982-043552#ixzz46ew5OpXE. (Navštíveno 10. 7. 2016)

[9] Lotte Berendje Rozemarijn Westhoff, „Ronald Reagans´s War On Drugs: A Policy Failiure But A Political Success”. (master thesis, Leiden University, 2013), 11.

Agency)[i]. Dále zavedl povinná minima[ii], „no-knock", (povolení k prohlídce bez předchozího upozornění). Jako první prezident v historii Nixon také výrazně navýšil financování rehabilitačních center a bojoval za navýšení počtu rehabilitačních středisek napříč USA. Jeho válka proti drogám měla jak zdravotní, tak i sociální pohled na drogovou problematiku.[iii] Richard Nixon se postavil velice striktně vůči užívání marihuany, a dokonce ji zařadil mezi nejzávažnější druhy drog, co se týká trestu za držení a distribuci, to však bylo odmítnuto mnohými státy. Jedenáct států dekriminalizovalo použití marihuany pro osobní účely mezi lety 1973 a 1977.[10] Od čehož ale množství států brzy upustilo spolu s narůstajícím množstvím drogově závislých občanů USA a nárůstem kriminality spojené s drogovými delikty.

Problematika drog se tak stala opět významným tématem na americké domácí scéně vzhledem k výsledkům statistiky z roku 1971, která uvedla, že z 240 milionů Američanů jich přes 11 milionů užívá marihuanu. Nárůst zneužívání heroinu vzrostl z 55 tisíc v roce 1960 na 1,5 milionu v roce 1971. [11] Tato čísla začala být alarmující nejen pro americkou společnost, ale i pro státní orgány.

Na konci 70. let 20. století došlo k útlumu veřejného mínění zastávající dekriminalizaci marihuany, a to zejména kvůli jejímu rozšířenému užívání mezi studenty. Bylo to však až s příchodem Ronalda Reagana do Bílého domu, kdy začaly být drogy označovány za „problém č. 1".

[10] „A Brief History of the Drug War", *We Are the Dug Policy Alignment,* http://www.drugpolicy.org/new-solutions-drug-policy/brief-history-drug-war. (Navštíveno 10. 7. 2016)
[11] Troy, „Politics and Society in Twentieth Century America: Morning in America: How Ronald Reagan Invented the 1980's", 286.

2. Situace před vyhlášením války proti drogám v roce 1982

Pro pochopení kontextu vyhlášení války proti drogám je důležité pohlédnout i na sociálně-ekonomickou situaci, která do jisté míry zapříčinila rozšíření užívání drog v americké společnosti. Spolu s globalizací a změnou tržního systému lze pozorovat úpadek manufaktur a továren v USA a jejich přesun do zemí s nižšími náklady na pracovní sílu a materiál. Tyto továrny poskytovaly práci množství nekvalifikovaných pracovníků, z nichž velkou část tvořili příslušníci menšin. Na konci 70. let bylo kolem 70 % Afroameričanů zaměstnáno v průmyslovém sektoru, přičemž toto číslo kleslo na 27 % v roce 1987.[12] Spolu s deindustrializací došlo také k rozpadu mnoha pracovních unií, což vedlo ke snížení platů i u těch nekvalifikovaných pracovníků, kteří o místo nepřišli. Dále došlo k navýšení daně z příjmu, což ještě více zatížilo nižší příjmové skupiny obyvatelstva.[13] Se zvyšující se nezaměstnaností a zhoršujícími se ekonomickými podmínkami docházelo k nárůstu případů alkoholismu, užívání a distribuce drog a s tím i spojené kriminality v americké společnosti.

Tato problematika získávala na urgentnosti a žádala si řešení. Ideál morální obnovy americké společnosti a znovuzavedení tradičních amerických hodnot byl jedním z hlavních aspektů Reaganovy volební kampaně v roce 1980.[14] Reaganův nástup z části kořenil ze zklamání Američanů z liberalismu, který je zradil v posledních dvou dekádách, a to zejména z perspektivy státní ekonomiky, kdy došlo pouze k nepatrnému růstu ekonomiky, vysoké inflaci a energetické krizi. I tyto důvody vedly k markantnímu vítězství republikánů v prezidentských volbách v roce 1980. Reaganova administrativa si byla více než vědoma této pozice konzervativního tradičního vedení, které mělo navrátit Spojené státy americké do ekonomické i morální stability.

[12] Alexander, „The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness“, 50.
[13] Graff, „Redesigning Racial castle in america via Mass incarceration“, 123.
[14] Westhoff, „Ronald Reagans´s War On Drugs: A Policy Failiure But A Political Success”, 8.

Válka proti drogám byla politicky velice výhodnou inciativou, byla politicky neutrální a znamenala zisk široké veřejné podpory. V americké společnosti měla válka proti drogám široký konsenzus. Apel na morální hodnoty v mnohých Američanech probouzel národní hrdost a sounáležitost, což z ní udělalo výrazně patriotické téma.[15]

Široké veřejné podpory získala Reaganova válka proti drogám taktéž díky obrovské mediální kampani, která měla rozšířit povědomí o problematice drog. Dalším z důvodů byl taktéž obraz jednoty a solidarity v čele státu. Bylo to poprvé, kdy spolupracoval prezident, vláda, první dáma, viceprezident a vrchní státní zástupce na vyřešení problému americké společnosti, což v lidech vzbuzovalo důvěru a byli více nakloněni se ve válce proti drogám osobně angažovat.[16]

Navíc tato iniciativa mohla být prezentována jako pochybení liberálů z 60. a počátku 70. let. Ronald Reagan jako jeden z prvních prezidentů zastával názor, že boj s drogami je nutné realizovat nejen na straně nabídky, ale i na straně poptávky, což vyžadovalo změnu ve vnímání drog v americké společnosti. Ve svém proslovu z roku 1981 prohlásil: „Je mnohem účinnější vzít zákazníky drogovým dealerům nežli drogy těm, kteří chtějí být zákazníky."[17]

2.1.Cíle války proti drogám v 80. letech 20. století

K samotnému vyhlášení války proti drogám došlo 14. října 1982 v proslovu Ronalda a Nancy Reaganových, kteří označili problematiku drog za hrozbu národní bezpečnosti[18]. Zdůrazňovali důležitost mobilizace škol, rodičů, učitelů, občanských i náboženských elit, stejně jako států a lokálních úřadů v otázce boje proti drogám. Při této příležitosti Reagan prohlásil, že jeho úřad se bude soustředit na navýšení policejních složek, které budou aktivně bojovat s kriminalitou

[15] Graff, „Redesigning Racial castle in america via Mass incarceration", 7.
[16] Ibid., 12.
[17] „The United States War On Drugs: History Of Us Drug Policy", *Standford Web*, https://web.stanford.edu/class/e297c/poverty_prejudice/paradox/htele.html. (Navštíveno 25. 12. 2017)
[18] Glass, „Reagan Declares War on Drugs, October 14, 1982", *Politico*, http://www.politico.com/story/2010/10/reagan-declares-war-on-drugs-october-14-1982-043552#ixzz46ew5OpXE. (Navštíveno 10. 7. 2016)

spojenou s drogami, a dojde k rozšířenému boji proti importu ilegálních drog do země.[19] Tato řeč byla prvním krokem k Reaganově rozsáhlé válce proti drogám a předznamenala zásadní změny nejen ve federálním trestním právu, ale i ve vnímání problematiky drog v americké společnosti, z nichž mnohé se zachovaly dodnes.

Prvním určujícím plánem v této politické inciativě byl šestibodový plán pro boj proti drogám, který byl představen v roce 1986 v době, kdy byla válka proti drogám již v plném proudu. Mezi tyto cíle patřilo:

1. zajištění pracovního prostředí bez drog pro každého občana USA;
2. zajištění škol bez drog;
3. rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci drogově závislých;
4. získání souhlasu a podpory všech zemí, s kterými USA spolupracuje na mezinárodní úrovni;
5. zintenzivnění domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost;
6. zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematiky drog.[20]

Krom tohoto šestibodového plánu Reagan zároveň vyjádřil aspiraci redukovat užívání drog během následujících 3 let o 50 % a snahu o mezinárodní spolupráci ve snaze snížit dovoz ilegálních drog do Spojených států amerických.[21]

2.1.1. Zajištění pracovního prostředí bez drog

Zajištění pracovního prostředí bez ilegálních drog, a to jak v soukromém, tak i veřejném sektoru, mělo být docíleno zavedením povinných testů na drogy pro všechny zaměstnance státního sektoru,

[19] Ibid.
[20] Clift, „Reagan Outlines Goals in Anti-Drug Crusade President, Cabinet may Take Tests as Example in Increased National Effort to Curb Trafficking“, *LA Times*.
[21] Ibid.

jakož i u pracovníků ve veřejném sektoru, jejichž práce má přímý vliv na zdraví a bezpečnost dalších osob. Mezi pozice v soukromém sektoru, které měly být touto iniciativou ovlivněny, se řadili například pracovníci v automobilových závodech. Zajištění pracovního prostředí bez drog mělo zároveň vést ke zvýšení produktivity v zemi.

Od povinného testování na drogy u všech státních zaměstnanců Reagan později upustil a prosazoval spíše dobrovolné testy na drogy ve státním sektoru.[22] Prezident i první dáma zároveň veřejně nabídli svou účast na těchto povinných testech na drogy, tak aby šli národu příkladem.[23]

2.1.2. Zajištění škol bez drog

Druhým cílem Reaganovy protidrogové války bylo zabezpečení škol bez ilegálních drog. Školy v tomto smyslu války proti drogám neměly roli pouze pasivní, samy se měly aktivně podílet na boji proti drogám a budovat vlastní protidrogové programy. Zamezení drog na školách mělo být docíleno prohlídkami skříněk a zanesením nauky o drogách do studijního plánu, či dokonce odebráním federálních dotací u institucí, které postrádají aktivní protidrogový program.[24]

Určitou snahou pro docílení škol bez drog bylo i vydání 78stránkové brožury nazvané „Školy bez drog“ v roce 1986, která byla výsledkem spojené snahy Ministerstva školství a Bílého domu. Více jak jeden milion výtisků této brožury byl rozeslán do škol a rodičovských spolků.[25] Tato brožura obsahovala list legálních i ilegálních drog, včetně jejich přezdívek a účinků, jakož i citace z legislativy týkající se implementace protidrogových zákonů a příklady efektivních protidrogových programů z jiných škol ve Phoenixu, New Yorku a Jones County ve státě

[22] Ibid.
[23] Maura Dolan, „Crusade on Drugs Urged by the Reagans Only „Massive Change“ in attitudes will prevail, president tells nation“. *LA Times* (15.8.1986) http://articles.latimes.com/1986-09-15/news/mn-11785_1_drug-abuse. (Navštíveno 10. 7. 2016)
[24] Clift, „Reagan Outlines Goals in Anti-Drug Crusade President, Cabinet may Take Tests as Example in Increased National Effort to Curb Trafficking“, *LA Times*.
[25] Dolan, „Crusade On Drugs Urged By The Reagans Only „Massive Change“ In Attitudes Will Prevail“. *La Times*.

Missoury.[26] Tato brožura „Školy bez drog“ měla poskytnout návod pro rodiče a učitele pro zamezení drog ve školách a na hřištích. Mezi doporučeními, jak zefektivnit boj s drogami, bylo zavedení vzdělávacích iniciativ, které měly započít již v předškolním věku a pokračovat až do maturitního ročníku na středních školách.[27]

V rámci této iniciativy sehrála důležitou roli i kampaň „Just Say No“ první dámy, Nancy Reagan, která se významně angažovala v boji proti drogám. Tato kampaň měla celonárodní charakter. Nancy Reagan cestovala po Spojených státech a navštívila více jak 65 měst ve 33 státech, kde šířila osvětu o drogách zejména mezi generacemi středoškoláků, kteří jsou nejvíce náchylní k experimentování s drogami. Tato kampaň dala jméno mnohým protidrogovým programům a školním klubům, jejichž počet celosvětově dosáhl více jak 12 000.[28] Mnoho z těchto „Just Say No“ klubů je stále aktivních i v dnešní době.

2.1.3. Rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci drogově závislých

Prevence nárůstu drogově závislých byla do velké míry spojena se snahou o zabránění rozšíření drog ve školách a na hřištích, a to skrze vydané brožury, povinné etablování protidrogových programů na školách a kampaň „Just Say No“ Nancy Reagan. Tyto materiály již byly představeny u předchozího cíle.

Dalším způsobem pro nastolení efektivní prevence drog byla změna ve vnímání problému drog v americké společnosti. Změny v chápání problematiky drog mělo být docíleno velmi specifickou rétorikou, kterou využívala Reaganova administrativa. Tato rétorika do velké míry používala válečné reference, přičemž drogy byly postaveny do role „veřejného nepřítele č. 1“. Již

[26] Timothy J. McNulty, „Schools Getting Battle Plan For War On Drugs”, *Chicago Tribune,* http://articles.chicagotribune.com/1986-09-15/news/8603080762_1_antidrug-barbiturates-schools. (Navštíveno 25. 12. 2017)
[27] Ibid.
[28] „Just say No 1982-1989“, *The Ronald Reagan Presidential foundation and Library,* http://www.reaganfoundation.org/details_t.aspx?p=RR1005NRL&lm=reagan&args_a=cms&args_b=10&argsb=N&tx=1203. (Navštíveno 4. 5. 2015)

samotné „vyhlášení války“ obsahuje jasné vymezení, že se jedná o válku nejen proti drogám, ale proti všem, kteří jsou s nimi spojeni.[29] Cílem Reaganovy administrativy bylo všeobecné odmítnutí drog ve společnosti, čehož bylo i docíleno obrovskou mediální kampaní, která se zaměřovala na sjednocení všech Američanů v boji proti veřejnému nepříteli – drogám. Došlo také ke kriminalizaci drogově závislých, na které se již nepohlíželo jako na nemocné oběti této války, ale jako na kriminálníky, kteří mají být ze společnosti vyloučeni. Další metaforou, která byla často používána ve válce proti drogám, byla nemoc; slova jako „epidemie“ či „nákaza“ měla ve společnosti vzbuzovat strach z eskalace této problematiky do neúnosných rozměrů.

Zajímavostí Reaganovy války proti drogám je, že počátkem 80. let pouhá 2 % Američanů vnímala drogy jako „americký problém č. 1“.[30] Drogová kriminalita byla dokonce na počátku 80. let na sestupu, až mediální kampaň Bílého domu vytvořila z drog téma a „problém č. 1“. Touto iniciativou si Reagan zajistil nejen souhlas svých republikánských kolegů v Kongresu a Senátu, ale také širokou veřejnou podporu.

2.1.4. Souhlas a podpora války proti drogám na mezinárodní úrovni

I přesto, že angažovanost USA v boji proti drogám na mezinárodní úrovni byla výrazně etablována již od 70. let 20. století, souhlas a podpora války proti drogám byly důležitým cílem Reaganovy administrativy. Jednalo se zejména o silný mezinárodní konsenzus ve vztahu k drogám a k jejich veřejnému odsouzení a snahu potýkat se s touto problematikou v každém státě interně.

Americká zahraniční politika vůči Latinské Americe, odkud byly drogy dováženy, znamenala velice aktivní diplomatické jednání s až šachovou přesností. Reagan se snažil o mezinárodní spolupráci v boji proti drogám napříč Latinskou Amerikou, čehož se snažil docílit navýšením finanční pomoci pro boj s drogami a sdílení zpravodajských informací a prostředků pro

[29] Westhoff, „Ronald Reagans´s War On Drugs: A Policy Failiure But A Political Success”, 34.
[30] Alexander, „The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness“, 49.

boj s drogovými kartely. Financování mezinárodního boje proti drogám se vyšplhalo v roce 1982 na 160 milionů dolarů.[31] Tato částka v roce 1988 vzrostla na 208 milionů dolarů a v roce 1993 dosáhla až 690 milionů dolarů.[32]

Kongres se vůči problematice drog stavěl ještě razantněji a na země, které odmítaly aktivně řešit problém drog, ustanovil embargo. Kupříkladu v roce 1986 americký Kongres vyškrtnul Bolívii ze seznamu zemí, se kterými USA obchodují kvůli laxnímu postoji vůči vnitřnímu problému s drogami.[33] K podobnému kroku mělo dojít i u dalších latinskoamerických zemí, proti tomu se však výrazně postavil Ronald Reagan, který prosazoval ideu společného boje proti drogám. Obával se zejména ztráty kontaktů a přízně latinskoamerických zemí v otázce boje proti drogám.

Jelikož angažovanost americké vlády ve válce proti drogám v zemích Latinské Ameriky, jakož i Blízkého východu, je velice komplexním a rozsáhlým tématem, které by poskytlo dostatek materiálu na napsání další bakalářské práce a bylo již velmi dobře popsáno v mnoha akademických pracích, nebude v této práci dále rozváděno.

2.1.5. Zintenzivnění domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost.

Ronald Reagan prohlásil již v roce 1982 aspiraci na zničení obchodu s drogami, jejich pašování do země a následného prodeje na půdě Spojených států amerických, čehož chtěl docílit mimo jiné i navýšením počtu federálních agentů zaměřených na protidrogovou činnost o 900 pracovníků, zaměstnáním dalších 200 federálních státních zástupců a vytvořením SWAT oddílů[iv] v hlavních městech 12 států v USA.[34] Součástí tohoto plánu mělo být i vybudování nových věznic, na což

[31] Westhoff, „Ronald Reagans´s War On Drugs: A Policy Failiure But A Political Success", 23.
[32] John. P Walters, „Race and the War on Drugs", University of Chicago Legal Forum, č. 1 (1994): 115.
[33] Westhoff, „Ronald Reagans´s War On Drugs: A Policy Failiure But A Political Success", 23.
[34] Chepesiuk, „The War on Drugs an International Encyclopedia", 198.

měl být alokován rozpočet ve výši 150 milionů dolarů.[35] Této iniciativě nulové tolerance a navýšení policejních složek se obecně přezdívá „getting tough on crime“. Tato iniciativa obecně vedla k rapidnímu nárůstu počtu zatčených a uvězněných.

Financování a růst počtu veřejných agentur napříč Spojenými státy lze taktéž zaznamenat již před oficiálním vyhlášením Reaganova šestibodového plánu na ukončení drogového problému v USA. Mezi lety 1980 a 1984 výrazně vzrostl rozpočet federálních bezpečnostních agentur o stovky až tisíce procent.[36] Rozpočet FBI zaznamenal navýšení z 8 milionů dolarů v roce 1980 na 95 milionů dolarů v roce 1984.[37] Rozpočty veřejných agentur bojujících s drogovou činností v USA dále rostly až do roku 1991. Ministerstvo vnitra zabývající se drogovými problémy navýšilo svůj rozpočet z 33 milionů dolarů v roce 1981 na 1 042 milionů dolarů v roce 1991.[38] Agentura DEA navýšila svůj rozpočet z 86 milionů na 1 026 milionů dolarů.[39] Na druhou stranu je nutné poznamenat, že zatímco docházelo k nárůstu rozpočtů veřejných agentur bojujících s problematikou drog skrze policejní a výkonné složky, docházelo na straně druhé ke snížení rozpočtu rehabilitačních a prevenčních středisek. National Institute on Drug Abuse zaznamenal škrty v rozpočtech z 274 milionů dolarů v roce 1981 na 57 milionů dolarů ročně v roce 1984.[40] Ministerstvo školství zaměřené na vzdělávací a prevenční programy muselo naopak v roce 1984 snížit svůj rozpočet z 14 milionů dolarů na 3 miliony dolarů.[41]

Ve spojitosti s veřejným prohlášením Reaganových šesti cílů spojených s válkou proti drogám v roce 1986 dochází k vydání zákona *Anti-Drug Abuse Act*, díky němuž proběhlo další navýšení financování války proti drogám, a to zejména rozpočtu protidrogových agentur. Tento

[35] Ibid.
[36] Alexander, „The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness“, 49.
[37] Ibid.
[38] Ibid.
[39] Ibid.
[40] Ibid.
[41] Ibid.

zákon měl zároveň za důsledek navýšení trestů za delikty spojené s drogami, které budou dále rozebírány v následující kapitole této práce.

2.1.6. Zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematice drog

Šestý cíl Reaganovy administrativy ve vztahu k drogám, tedy zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematiky drog, do velké míry souvisí s cílem číslo 3, který hovoří o rozšíření povědomí a prevenci drogové závislosti. Do tohoto cíle bych však taktéž zahrnula povědomí o trestních důsledcích pro kriminálníky spojené s drogovými delikty, zdravotní pohled na důsledky drogové závislosti, ať už se jedná o šíření viru HIV nebo další zdravotní komplikace. Kriminalizace užívání drog ze strany americké vlády měla obrovský represivní dopad na drogově závislé, čímž pro mnohé z nich došlo až k existenčním problémům.[42] Ať už se jednalo o okamžité propuštění z práce, odebrání sociálních benefitů či vyloučení z komunity.

3. Důsledky války proti drogám v 80. letech

Tato kapitola se dále zabývá nástroji zvolenými Reaganovou administrativou pro dosažení stanovených cílů spolu s jejich efektivitou a důsledky na americkou společnost a ekonomiku. Hlavní důraz je kladen na zhodnocení cílů, zdali došlo k jejich naplnění, a jaký byl jejich dopad na americké domácí scéně. Mnoho dnešních akademiků, kteří se zabývají problematikou války proti drogám, mezi které patří například Michelle Alexander, Gilda Graff či Crystal Campbell, v podobě, do které se vyvinula od 70. let 20. století až do let 90., vidí silný rasový podtext. V této kapitole bude tento názor analyzován z pohledu dopadu války proti drogám na menšiny, přičemž mezi hlavní určující aspekty budou řazeny ekonomické a sociální dopady jednotlivých opatření.

[42] Graff, „Redesigning Racial castle in america via Mass incarceration“, 129.

3.1. Zajištění pracovního prostředí bez drog

Zajištění pracovního prostředí bez drog je jedním z nejméně kontroverzních cílů Reaganovy administrativy. Jak již bylo zmíněno v předchozí kapitole, tyto povinné testy se měly týkat zejména federálních pracovníků, jakož i pracovních pozic v soukromém sektoru, které souvisely se zdravím dalších osob, ať už se jednalo o automobilový průmysl nebo zdravotnictví.

V roce 1988 Ronald Reagan podepsal zákon *Drug-Free Workplace Act*, který zavedl testy na drogy pro některé federální pracovníky a dodavatele pro federální zakázky. [43] I přesto, že tyto testy nejsou vyžadovány pro zaměstnance ve všech firmách fungujících na půdě USA, mnoho firem převzalo tuto praktiku testů na drogy jako způsob pro zefektivnění a zabezpečení pracovního prostředí.[44]

Federální testy na drogy jsou prováděny na marihuanu, kokain, amfetamin, opiáty a fencyklidin (PCP) a je u nich zpravidla použit vzorek moči. Testy na drogy jsou také obvyklou součástí zaměstnání u ministerstva dopravy, kde se jedná mimo jiné například o letecký průmysl, motorový průmysl, veřejnou dopravu, železnice a lodní dopravu. V těchto oblastech mohou být testy na drogy vykonávány před nástupem zaměstnání, náhodně, periodicky či po incidentu. V nespolední řadě jsou testy na drogy realizovány v energetickém či zbrojním průmyslu nebo také u vesmírné agentury NASA.[45]

Ačkoli tyto testy nejsou zákonem vymahatelné, výše zmíněné entity mají povinnost vyvíjet soustavnou snahu pro zajištění pracovního prostředí bez drog, vytvářet a publikovat protidrogové interní regulace a zajistit, aby s nimi byli všichni zaměstnanci seznámeni jako s podmínkou pro jejich setrvání ve firmě, dále vytvářet protidrogové programy, které budou informovat

[43] „State & Federal Law: Drug Testing", *CBIA*, https://www.cbia.com/resources/hr-safety/issues-laws/federal-state-laws-drug-testing/. (Navštíveno 25. 12. 2017)
[44] Ibid.
[45] Ibid.

zaměstnance o hrozbách a důsledcích drogové závislosti a užívání drog, zavést tresty za nedodržení těchto protidrogových regulací a nabídnutí rehabilitačních a asistenčních programů. Zároveň zavazuje zaměstnavatele, aby vyžadovali od zaměstnanců ohlášení jakéhokoliv porušení protidrogových směrnic. Pokud tomu tak nebude učiněno, dojde k personálnímu potrestání a případnému ukončení pracovního poměru.[46]

Zákon *Drug-Free Workplace Act* zavazuje všechny výše zmíněné entity k čestnému prohlášení, že budou následovat všechny výše zmíněné regulace, aby zajistily pracovní prostředí bez ilegálních drog.[47] Výše jsou specifikovány pouze federální regulace spojené se zajištěním pracovního prostředí bez drog. Mnoho států se angažovalo v této problematice ještě více a vybudovalo si vlastní legislativu spojenou s drogami na pracovišti, která se však liší stát od státu. V Kalifornii je například povoleno užívání marihuany pro zdravotní účely, všechny testy na drogy musí být vykonány licencovanými laboratořemi a užití ilegálních substancí může vést k odejmutí výplaty či odebrání podpory v nezaměstnanosti. Ve státě New York je alkoholismus a drogová závislost vnímána jako nemoc. Užívání ilegálních drog může být důvodem pro ukončení pracovního poměru. Pokud je zaměstnanec v průběhu léčby, musí mu zaměstnavatel poskytnout možnost úpravy pracovní doby tak, aby mohl i nadále pokračovat s léčbou. Hlavní rozdíly jsou pak v právech zaměstnavatele pro vykonávání testů na drogy a v předstihu, v kterém musí zaměstnance obeznámit o této skutečnosti.[48]

Statistiky firmy Confirm Biosciences monitorují užívání ilegálních substancí na pracovištích. Pro představu ve veřejném sektoru je v dnešní době průměrné zneužívání ilegálních substancí kolem 6,9 %.[49] Ve stavebním průmyslu je zneužívání ilegálních substancí až

[46] Ibid.
[47] Ibid
[48] „State Drug Testing Laws", *OHS*, http://www.ohsinc.com/info/state-drug-testing-laws/. (Navštíveno 25. 12. 2017)
[49] Ibid.

na 33 %, ve zdravotním průmyslu se pohybujeme na 5,5 %, ve zpracovatelském průmyslu se pohybujeme na 9,3 %.[50] Nejvyšší procento zneužívání nelegálních drog je pak právě v dopravním průmyslu, kde zneužívání drog u řidičů kamionů se pohybuje na 16,4 % a u řidičů autobusů až na 13,6 %.[51]

3.2. Zajištění škol bez drog

Školy bez drog jsou dalším cílem Reaganovy války proti drogám. Docílení této inciativy mělo být dosaženo skrze jiné i vydáním *Drug-Free Schools and Communities Act* z roku 1986, který byl pak dále upraven v prosinci 1989 administrativou George H.W. Bushe.[52] Tento federální zákon znamenal navýšení rozpočtu pro drogové prevenční programy na školách a zavazoval školy k implementaci vlastních protidrogových prevenčních programů. Školy mají povinnost prokázat soulad s nařízeními získáním certifikace a implementací těchto programů. Porušení či nedodržení těchto požadavků může vést až k odebrání federálních dotací dané škole. Každoročně musí vzdělávací instituce od školek až po univerzity vydávat a distribuovat mezi zaměstnance a studenty školní řády, které minimálně zakazují nezákonné držení, užívání a distribuci ilegálních substancí, obsahují popis legálních důsledků za porušení těchto pravidel dle lokální, státní a federální legislativy, obsahují popis zdravotních rizik spojených s užíváním drog, jakož i popis možností rehabilitace a léčby. V neposlední řadě jsou vzdělávací instituce povinny vést disciplinární řízení se studenty a zaměstnanci, kteří nedodrží výše zmíněné regulace.[53]

Tato opatření měla své výsledky. Jak je vidět na grafu (1.1.), užívání drog mezi maturitními ročníky na středních školách se výrazně snížilo. Sestupný trend užívání drog lze vidět již

[50] Ibid.
[51] „Overview On Substance Abuse In The Workplace", *Confirm Biosciences*, https://www.confirmbiosciences.com/industries/. (Navštíveno 28. 12. 2017)
[52] *H.r. 3614 (101St): Drug-Free Schools And Communities Act Amendments Of 1989*. 1989. United States of America. https://www.govtrack.us/congress/bills/101/hr3614/text. (Navštíveno 28. 12. 2017)
[53] „Drug-Free Schools And Communities Act/drug-Free Work Place Act Compliance". *State University Of New York*. https://www.suny.edu/sunypp/documents.cfm?doc_id=440. (Navštíveno 28. 12. 2017)

od počátku 80. let zejména u ilegálních drog a marihuany, křivka zobrazující užívání kokainu kolísá v průběhu 80. let a určitý sestup lze zaznamenat až od roku 1986, kdy byl vyhlášen Reaganův šestibodový program na úspěšné ukončení války proti drogám na domácí půdě. Avšak v rámci studie statistiky užívání ilegálních drog mezi maturitními ročníky na středních školách je nutné poznamenat, že v této statistice nejsou reprezentováni studenti, kteří vypadli ze vzdělávacího systému před ukončením střední školy, a kteří mají statisticky mnohem vyšší náchylnost k užívání drog, a to zejména z důvodu zhoršené ekonomické situace, jakož i z důvodu vyšší pravděpodobnosti styku s drogami v místě bydliště v centrech vekých měst. Tento průzkum taktéž nezahrnuje osoby žijící v nekonvenčních domácnostech, tedy skupinových čtvrtích, institucích a v přechodných ubytovánících zařízeních. Tento průzkum se opírá o data shromážděná od osob, které dobrovolně souhlasily s účastí ve studii. Z tohoto faktu lze taktéž vyvodit, že u osob s drogovým problémem je nižší pravděpodobnost účasti v této studii.[54]

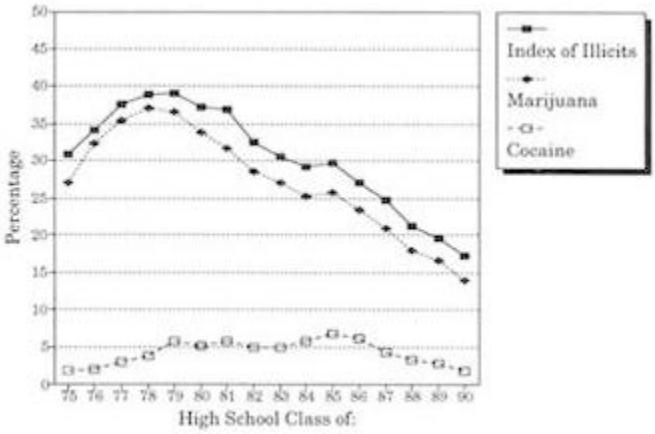

Graf 1.1: L.W. Green a D.R. Gerstein, „Preventing Drug Abuse: What Do We Know?," *NCBI,* https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK234579/. (Navštíveno 28. 12. 2017)

[54] L.W. Green a D.R. Gerstein, „Preventing Drug Abuse: What Do We Know?", *NCBI,* https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK234579/. (Navštíveno 28. 12. 2017)

Co se týče užívání marihuany v roce 1989, kolem 20 % studentů maturitních ročníků užilo marihuanu jednou za posledních 30 dní, toto číslo, i když se může zdát vysoké, je ve skutečnosti polovina ve srovnání se statistikami z roku 1979, kdy užití marihuany v posledních 30 dnech přiznalo 39 % studentů maturitního ročníku.[55] Užívání kokainu má o něco komplikovanější vývoj, mezi lety 1976 a 1980 došlo k rapidnímu nárůstu užívání, které v roce 1980 vyšlhalo na 7 % a dále se zvyšovalo v nižším měřítku až do roku 1986. Statistiky z roku 1989 ukazují užívání kokainu mezi středoškoláky a vysokoškoláky na 2,8 %.[56] Tento náhlý pokles měl spojitost se smrtí celonárodně známého mladého atleta Lena Biase v roce 1986. Ve stejné době, kdy docházelo k snižování užívání kokainu, marihuany a dalších nelegálních substancí, veřejný zájem o tuto problematiku dramaticky narůstal.

I přes některé nedostatky zmíněných statistik prevenčních programů na školách jejich implementace měla ve své podstatě kladný dopad ve smyslu snížení užívání drog mezi mladými studenty.

3.3. Rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci drogově závislých

Tento cíl z velké části souvisí s předchozím tématem, tedy zajištění škol bez drog. Prevenční a vzdělávací programy, které měly za úkol šířit povědomí o drogách, se soustředily zejména na mladší generace, přičemž nejvíce náchylnou skupinou pro drogovou závislost tvořili studenti středních a vysokých škol. Tento cíl byl i zlomovým okamžikem, kdy se prevence a rehabilitace drogově závislých dostávala konečně do popředí války proti drogám. Do této doby bylo toto téma spíše v pozadí ve srovnání s represivním způsobem boje proti drogám a kriminalizací drogově závislých. Rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci mělo být taktéž docíleno skrze angažovanost amerických občanů, kteří měli v této otázce převzít aktivní úlohu. Aby mohlo být

[55] Ibid.
[56] Ibid.

docíleno této plošné spolupráce v boji proti drogám, bylo nejdříve nutné změnit narativ, který byl s drogami spjat. Došlo tak k obrovské mediální kampani, která měla za úkol přiblížit tuto problematiku občanům a seznámit je s hrozbami a důsledky, jaké mají drogy na americkou společnost a ekonomiku.

Jak již bylo zmíněno, v tomto spojení se můžeme setkávat s velice specifickou rétorikou, která byla ve vztahu k drogám používána. Drogy jako „nepřítel č. 1“, „válka proti drogám“, „nákaza“, „epidemie“, často vedly ke kriminalizaci drogové závislosti, což mělo za důsledek obrovskou citlivost americké veřejnosti vůči tomuto tématu.[57] Docházelo k vyřazení drogově závislých jedinců z komunit a jejich umístění ve federálních věznicích.

I přes původní záměr Reaganovy administrativy vyhnout se stejné chybě, jaká byla učiněna v boji s drogami v 70. letech, čímž je myšleno zanedbání boje na straně poptávky a nedostatečný důraz na prevenční, vzdělávací a rehabilitační programy, průměrné roční financování pro boj proti drogovým dealerům a držitelům drog vzrostlo ze 437 milionů dolarů během Carterovy administrativy na 1,4 miliard během Reaganova prvního prezidentského období.[58] Zatímco financování do vzdělávacích programů, prevence a rehabilitačních programů kleslo z ročního průměru 368 milionů na 362 milionů dolarů,[59] většina těchto vzdělávacích a prevenčních programů se soustředila na bělošské předměstské komunity a školy.

Tento aspekt je mnohými politology označován jako nejzásadnější chyba Reaganovy války proti drogám. Nedostatečné financování rehabilitačních středisek mělo své důsledky. Léčebná centra nebyla schopna uspokojit poptávku po rehabilitačních programech, popřípadě byla cena léčebných pobytů nedostupná pro nižší střední vrstvy, které byly postiženy zneužíváním drog

[57] William N. Elwood, „Declaring War On The Home Front: Metaphor, Presidents, And The War On Drugs”. *Metaphor And Symbolic Aktivity* 10, č. 2 (1995): 93.
[58] Ibid.
[59] Ibid.

nejvíce. Kupříkladu v Los Angeles na počátku 80. let byla pouze dvě rehabilitační centra s 40 lůžky pro drogově závislé adolescenty.[60] Počet rehabilitačních středisek se v průběhu 80. let zdvojnásobil a koncem roku 1989 již bylo na území USA 849 rehabilitačních klinik.[61] Drogová závislost však byla do velké míry kriminalizována, tudíž i návrat zpět do běžného života byl do velké míry zkomplikován pro jedince, kteří se ze závislosti na drogách dostali.

V iniciativě prevence a rozšíření povědomí o hrozbě, kterou v sobě ilegální drogy skýtají, se velmi angažovala i tehdejší první dáma, Nancy Reagan, která později vystupovala jako hlavní tvář boje proti drogám se svým turné a kluby „Just Say No“, nejen na domácí půdě, ale i za hranicemi USA.

3.4. Zintenzivnění domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost

Nyní se dostáváme k jednomu z nejobsáhlejších cílů, který byl implementován Reaganovou administrativou, tedy navýšení domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost. Tohoto cíle se snažila Reaganova administrativa docílit pomocí několika směrů. Jednalo se jak o navýšení policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost, tak i o zásadní změny legislativy a jurisdikčního systému spojeného s drogovými delikty. V této kapitole budu analyzovat obsah a důsledky jednotlivých řešení: růst policejních složek, růst vězeňských zařízení, změny v trestněprávním řízení, jakož i legislativní změny a jejich ekonomický a sociologický dopad na americkou společnost, který s tímto tématem úzce souvisí.

---

[60] Dolan, „Crusade on Drugs Urged by The Reagans Only „Massive Change“ In Attitudes Will Prevail, President Tells Nation” http://articles.latimes.com/1986-09-15/news/mn-11785_1_drug-abuse. (Acessed July 10, 2016)

[61] Herbert H. Zaretsky, Edwin F. Richter a Myron G. Eisenberg. *Medical Aspects Of Disability: A Handbook For The Rehabilitation Professional*, (New York : Springer Series On Rehabilitation, 2005), xxi.

3.4.1. Nárůst počtu protidrogových agentur

Nárůst policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost byl možný zejména díky navýšenému rozpočtu, a to díky ratifikaci zákona *Anti-Drug Abuse Act* v roce 1986, který alokoval 1,7 miliardy dolarů na válku proti drogám.[62] Tyto finance byly využity zejména na vytvoření nových a rozšíření dosavadních policejních složek a získávání potřebného zpravodajství. Konkrétně 97 milionů dolarů bylo využito na výstavbu nových věznic, 200 milionů dolarů bylo využito na vzdělávání v otázce drog a drogové prevence, 241 milionů bylo využito na léčbu a rehabilitaci. To znamená, že 1,262 miliardy dolarů bylo použito na aktivní boj proti drogám skrze využívání protidrogových agentur.[63] Celkově bylo na boj s drogami v roce 1987 vynaloženo 3,048 miliardy dolarů.[64] V roce 1988 byl rozpočet na válku proti drogám opět revidován a došlo k rozsáhlé úpravě v alokaci těchto financí.

Toto rozsáhlé navýšení rozpočtu policejních složek vedlo k vytvoření týmů DEA Crack Teams, které asistovaly a zajišťovaly expertízu pro státní a lokální policii ve vyšetřování drogových kartelů a pašeráckých cest. Dále došlo k navýšení rozpočtu Bureau of Justice Assistance (úřadu pro právní pomoc) na 44 milionů dolarů, který napomáhal městským policejním jednotkám v případech spojených s drogovými delikty.[65] 1,5 milionu dolarů bylo použito na vytvoření Crack Task Forces, zásahové jednotky specializované na crack. Agentura DEA se pak soustředila spíše na delikty spojené s kokainem, které tvořily 65 % všech zatčení agenturou DEA.[66] Množství zabaveného kokainu dokonce diametrálně vzrostlo, což taktéž může poukazovat na úspěšnost

[62] „Timeline: America's War On Drugs," *The Forgotten War On Drugs,* https://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=9252490. (Navštíveno 25. 12. 2017)
[63] „Thirty Years Of America´s Drug War: A Chronology," *Frontline: Drugwars,* https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/drugs/cron/. (Navštíveno 25. 12. 2017)
[64] Bernard Weinraub, „'a National Crusade'; In Reagan's Drug War, Congress Has The Big Guns", *The New York Times* 2, http://www.nytimes.com/1987/03/15/weekinreview/a-national-crusade-in-reagan-s-drug-war-congress-has-the-big-guns.html. (Navštíveno 25. 12. 2017)
[65] Drug enforcement administration, *History 1985-1990,* 59.
[66] Ibid.

a efektivitu navýšení rozpočtu těchto agentur. V roce 1977 bylo zabaveno pouze 200 kilogramů kokainu, toto číslo vzrostlo na 60 000 kilogramů v roce 1988.[67]

3.4.2. Legislativa

Prvním z hlavních zákonů v rámci protidrogové legislativy, který byl změněn již v roce 1981, je *Posse Commitatus,* mezi další vlnu zákonů pak patří *The Aviation Drug Trafficking Control Act*, *The Bail Reform Act* či *Forfeiture*, které byly schváleny v průběhu roku 1984, tedy ještě před vyhlášením Reaganova šestibodového plánu pro boj s drogami. Mimo již zmíněné zákony se v této části budu zabývat pravděpodobně nejkontroverznějším zákonem *Anti-Drug Abuse Act* z roku 1986 a jeho dodatkem z roku 1988.

a) Posse Commitatus

Posse Commitatus je zákon, jehož kořeny sahají až do roku 1847. Hlavní podstatou tohoto zákonu je zákaz vojenské účasti v civilních aférách. Reaganově vládě se podařilo prosadit úpravu tohoto zákona již v roce 1981 a zahrnout výjimku, která umožňovala možnost spolupráce vojenského a policejního sektoru, zejména sdílení informací, nových technologií a vybavení.[68]

V prosinci 1981 Ronald Reagan podepsal nový zákon *National Security Decision Directive*, který umožňoval státním složkám využívat vojenských technologií, jakými byly například radary AWACK, a sdílení zpravodajských informací ve válce proti drogám. Výsledek byl zřetelný již ke konci roku 1982. Krátce poté začalo docházet ke snižování množství zabavených drog, a to zejména kvůli přesměrování pašeráckých cest skrze jiné části USA, jako byl například Houston, Filadelfie, New York či Los Angeles.[69]

[67] Ibid.
[68] Chepesiuk, *The War on Drugs an International Encyclopedia*, 198.
[69] Ibid., 199.

b) *Anti-Drug Abuse Act* z roku 1986

Tento zákon zavedl velice striktní praktiky války proti drogám a jím aplikované právo patří mezi nejdiskutabilnější aspekty Reaganovy administrativy. Tento zákon změnil systém propouštění z federálních věznic z rehabilitačního na trestní, to znamená, že namísto rehabilitace a znovuzapojení bývalých trestanců zpět do komunity došlo k jejich vyloučení a ztížení každodenního života skrze množství testů na drogy, povinných schůzek s kurátory, ztížení udržení pracovního místa, které je často znemožněno skrze již zmíněné pravidelné povinné schůzky s kurátorem. V roce 2000 byla pouze 1/3 osob v podmínce navrácena zpět do vězeňského zařízení z důvodu nového deliktu, 2/3 byly navráceny zpět do vězení kvůli technickým porušením, jako je zmeškání domluvené schůzky, neudržení si práce či pozitivní test na drogy.[70] Dále tento zákon zilegalizoval analogové drogy[v] a zavedl povinná minima pro drogové delikty na federální úrovni.

Jak již bylo zmíněno, povinná minima byla ustanovena například za držení kokainu či cracku. Povinné minimum 5 let odnětí svobody bylo ustanoveno za držení 5 gramů cracku, což je stejné povinné soudní minimum jako za držení 500 gramů kokainu.[71] Tento poměr 1:100 je velmi často diskutovaným tématem, proti němuž se rozhodlo vystoupit množství soudců a politiků, a bylo v roce 2010 upraveno zákonem *Fair Sentencing Act* (zákon o spravedlivých trestech), který nepoměr změnil na 1:18, kde množství drženého cracku bylo navýšeno na 28 gramů pro povinné minimum odnětí svobody ve výši 5 let.[72]

Hlavní problematika tohoto poměru je v cílových skupinách uživatelů cracku a kokainu. Kokain je zneužíván zejména v zábavním průmyslu, na předměstských školách či na pracovních pozicích tzv. bílých límečků, jejíž většinu tvoří zástupci bílé rasy. Na druhé straně crack jako droga

[70] Graff, „Redesigning Racial castle in america via Mass incarceration“, 130.
[71] Alexander, „The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness“, 112.
[72] Ibid., 53.

je již od svého počátku v polovině 80. let spojovaná s afroamerickými a hispánskými komunitami. Na výrazně diskriminační podtext tohoto zákona upozorňuje i Michelle Alexander ve své knize „The New Jim Crow“.[73] Před vyhlášením války proti drogám Afroameričané reprezentovali 1/3 vězeňské populace. V polovině 90. let 20. století jejich poměr ve věznicích vzrostl na 50 %.[74] Například zatčení za držení marihuany, většinou pro velmi malé množství, představují 44 % drogových zadržení na národní úrovni a nepoměrně postihují zejména Afroameričany. Ačkoli se nejedná o dlouhé tresty ve vězení, záznam na trestním rejstříku je handicapem do konce života.[75]

Spolu s tématem vysokých povinných minim za drogové delikty na federální úrovni je potřeba také zmínit, že žádná studie nikdy neprokázala efektivitu vyšších trestů, a tedy, že vyšší sazby za kriminální přečiny, mají za důsledek snížení kriminality v zemi.[76]

Další problematika spojená s povinnými federálními minimy je časté mimosoudní vyrovnání mezi obžalovaným a státním žalobcem. Obviněný často ani nedostane svůj případ k soudu, jelikož je jeho případ buď zamítnut federálním obhájcem, který je zahlcen dalšími případy nebo obviněný nemá ani na základní soudní poplatky a nemůže si dovolit právního zástupce. Dochází tak k častému odsouzení nevinných osob. Dle posledních statistik je v amerických věznicích mezi 2 % až 5 % nevinných, kteří souhlasili se svou vinou, aby se vyhnuli povinnému minimu.[77]

c) *Anti-Drug Abuse Act* z roku 1988

Tento zákon byl spíše dodatkem k zákonu *Anti-Drug Abuse Act* z roku 1986, dále upravoval povinné minimum za držení cracku ve spojení s prvním deliktem, kde bylo ustanoveno 5leté odnětí

[73] Ibid.
[74] Campbell, „The War with No End: Sentencing Disparities in the “War on Drugs” and National Trends that are Defining the Nation“, 2.
[75] Graff, „Redesigning Racial castle in america via Mass incarceration“, 124
[76] Ibid., 7.
[77] Ibid, 91-92.

svobody, a dále rozpracovával výši trestu za opakovaný zločin, držení ilegálních drog, které bylo nastaveno u kokainu na 3 roky za držení 5 gramů této substance. Hlavním cílem tohoto zákona však bylo etablování organizační a koordinační složky federálních protidrogových snah, a to vytvořením Úřadu pro národní protidrogovou kontrolu a snížením důrazu na financování rehabilitačních středisek a vzdělávacích programů, které měly za cíl osvobodit Ameriku od drogové problematiky.[78]

V roce 1984 dochází k dalším změnám legislativy, a to schválením zákona, který umožňoval federálním agenturám využít zabaveného majetku a ponechat si až 80 % ze získaného obnosu. To mělo dalekosáhlé důsledky, které jsou stále aktuální i v dnešní době a stávají se velice kontroverzním tématem na americké společenské scéně. Implementace tohoto zákona znamenala zároveň revoluci v rozpočtech policejních oddělení, které jsou schopny získat potřebné finance zatýkáním a zabavováním majetku a finančních obnosů u osob podezřelých, že tyto prostředky budou využity pro nelegální obchod s drogami. Majitel tohoto majetku nemusel být ani obviněn z jakéhokoliv přestupku. Obvinění bylo směřováno na majetek jako takový. Původní majitel pak následně musí dokázat nevinu majetku. Tato pravomoc je nazvána forfeiture (propadnutí).

Tento zákon prošel menšími reformami v roce 2000 (*Civic Asset Forfeiture Reform Act*). Tyto reformy měly zabránit nejzávažnějšímu zneužívání těchto pravomocí, avšak agentury se dodnes nemusí zodpovídat ani vykazovat zabavený majetek.[79]

---

[78] Anti-Drug Abuse Act Of 1988, *Congress*, https://www.congress.gov/bill/100th-congress/house-bill/5210 . (Acessed July 10, 2016)
[79]Alexander, „The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness“, 78.

3.5. Zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematiky drog

Tento cíl velmi úzce souvisí s cílem číslo 3, který hovoří o rozšíření povědomí a prevenci drogové závislosti. Z tohoto důvodu tento pohled v rámci toho cíle nebude dále analyzován, jelikož již byl pokryt v kapitole 3.3.

V rámci této iniciativy je důležité taktéž zmínit cíl všeobecné znalosti legislativních penalizací za delikty spojené s drogami. V rámci legislativních změn došlo k velkému zpřísnění protidrogové legislativy, která měla zároveň za důsledek obrovský nárůst vězeňské populace. V roce 1980 bylo ve vězeňských zařízeních umístěno 300 000 osob, na konci roku 2007 se tento počet vyšplhal na 2 miliony osob. Tento nárůst ve vězeňské populaci má značný důsledek na americké obyvatelstvo, zejména pak na nižší až střední třídy obyvatelstva. Z pohledu války proti drogám se jedná zejména o osoby, které jsou odsouzeny za nenásilné zločiny a mnohem více by benefitovaly z času stráveného v rehabilitačních a edukačních zařízeních. Válka proti drogám drasticky změnila rasovou skladbu ve federálních věznicích. Mezi lety 1986 a 1991 počet zatčení bílých Američanů za drogové delikty vzrostl o 106 %, zatímco počet Afroameričanů zatčených za drogové delikty vzrostl o 429 %.[80] Největší břímě tak leží na komunitách menšin, kde odnětím svobody drogově závislých dochází k narušení rodinné a ekonomické stability a tím ztížení možnosti dostat se do vyšší ekonomické třídy.

Zvýšení povědomí o problematice drog bylo dále interpretováno americké veřejnosti skrze množství kampaní, ať už se jednalo o televizní sloty, zmínky v rádiu či plakáty. Reaganova administrativa poskytla kolem 1,5 miliardy dolarů volného času v televizi na protidrogové programy, příběhy a dokumenty.[81] Tyto sloty byly zaměřeny hlavně na mladší generace, které byly

[80] Cockburn, „The Addictive War: The War On Drugs Is Working So Well, The Us Government Has No Reason To Give It Up".
[81] Westhoff, „Ronald Reagans´s War On Drugs: A Policy Failiure But A Political Success", 19-20.

v největším riziku zneužívání či experimentování s ilegálními drogami.[82] Byla to právě i tato rozsáhlá mediální kampaň, která zapříčinila mnohé sociální problémy zejména rasového podtextu. Afroameričané byli často zobrazováni jako tzv. „crack addicts“, „crack whores“, „crack babies“, tedy jako hlavní drogově problémová skupina tehdejší společnosti, což do jisté míry ovlivnilo průběh války proti drogám, a nastavilo tak skleněný strop pro mnoho členů nižších sociálních komunit.[83]

Reaganova administrativa se snažila docílit plné angažovanosti americké společnosti v této problematice a rozšíření povědomí o tomto problému do každé rodiny v Americe. Pravděpodobně nejlepším důkazem, že tohoto cíle bylo dosáhnuto je, že ve veřejném průzkumu, co vnímají Američané jako současný problém číslo 1, většina tázaných uvedla drogy. Konkrétně se jednalo o článek v magazínu Times z roku 1986, který uvedl crack jako americký problém č. 1.[84] Dalším faktem, který je třeba zmínit, je, že ačkoli byla americká společnost zejména ve zdravotním a bezpečnostním ohrožení, Reaganova administrativa nikdy nezačala národní zdravotní kampaň proti drogám.[85]

4. Syntéza

V rámci šestibodového Reaganova plánu z roku 1986 je nutné poznamenat, že došlo k velkému úspěchu v rámci vytyčených cílů. Pracovní prostředí bez drog bylo docíleno ve státním sektoru, příkladem je ministerstvo dopravy, jakož i v mnoha stěžejních odvětvích v soukromém sektoru, mezi které patří například energetika či zbrojní průmysl. Ačkoli nedošlo k implementaci těchto

[82] Ibid.
[83] Ibid.
[84] Ibid., 41.
[85] Ibid., 39.

testů napříč všemi státními institucemi a neexistuje žádný vymáhací mechanismus pro zajištění dodržování těchto regulací, jedná se spíše o čestné prohlášení jednotlivých partnerů, mnoho dalších firem a odvětví následovalo tento trend a testy jsou běžnou součástí kontroly napříč USA.

Školy bez drog je dalším z cílů, které se do jisté míry podařilo Reaganově vládě úspěšně implementovat. Školy se musely aktivně podílet na vytváření protidrogových programů a dodržovat stanovy dle zákona *Drug-Free Schools and Communities Act* z roku 1986. Jak již bylo popsáno v kapitole 3.2, došlo k poklesu v užívání marihuany a cracku mezi maturitními ročníky. Tento pokles nelze přisuzovat čistě implementaci iniciativ, které měly zabránit užívání drog na školách, jako spíše všem nástrojům války proti drogám.

Rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci drogově závislých bylo soustředěno zejména na mladé generace školního věku, které byly nejvíce náchylné na experimentování s drogami. Avšak došlo k nedostatečnému financování rehabilitačních a prevenčních středisek, jejichž rozpočet byl napříč 80. lety 20. století i nadále snižován. To mělo za následek nedostatečnou kapacitu rehabilitačních středisek napříč Spojenými státy americkými.

Na druhé straně jedním z hlavních nedostatků Války proti drogám za Reaganovy administrativy je její úzké zaměření na střední a vyšší třídy. Většina vzdělávacích a prevenčních programů byla aplikována na předměstských školách. Zároveň dochází k zpřísnění trestů za drogové delikty týkající se cracku, který je spíše užíván mezi menšinami kvůli své dostupnosti a nižší ceně. Diametrální rozdíl povinných minim u cracku a kokainu taktéž zapříčinil diskuzi, zdali válka proti drogám nemá určitý rasistický podtext. Obecně tak dochází k destabilizaci menšinových komunit ve velkých aglomeracích napříč Spojenými státy, zatímco prevenční programy jsou soustředěny na střední a vyšší střední třídy.

Navýšení vnitřního boje proti drogám a jeho implementace je pravděpodobně nejkontroverznějším tématem v rámci války proti drogám na domácí půdě v 80. letech. Obrovské navýšení rozpočtu policejních skupin a agentur zaměřených na boj proti drogám velmi zatížilo americkou společnost. Často probíraným tématem je pak efektivita tohoto financování v porovnání s výsledky, které byly dosaženy. V rámci legislativních změn je důležité upozornit na předpoklad, že přísnější tresty za drogové delikty zapříčiní pokles kriminality. Toto tvrzení nebylo vědecky prokázáno, ba naopak, mnoho evropských států, které čelily problémům s drogami, financovalo mnohem výrazněji vzdělávací a rehabilitační programy namísto zvýšení rozpočtu policejních složek zaměřených na boj s drogami. Kriminalita spojená s drogovými delikty v těchto státech výrazně poklesla, mezi tyto státy patří například i Portugalsko. Tento přístup k problematice drog oproti implementovaným iniciativám ve Spojených státech, kde dochází jak k nárůstu kriminality, tak i počtu vězňů a financí směřovaných do udržení velkého množství federálních věznic, se prokazuje jako mnohem účinější forma boje proti drogám.[86] Během 25 let došlo k nárůstu vězeňské populace na 2,3 milionů osob z původních 350 000, které byly evidovány v roce 1972, z čehož ¼ z těch, kteří jsou ve vězení, tam jsou v důsledku války proti drogám, a více jak polovina spáchala nenásilný zločin.[87] Tito lidé by mnohem více benefitovali z alternativních penalizací, mezi které patří například soudem nařízený pobyt v léčebnách, edukačních zařízeních, případně na veřejně prospěšných pracích více než z umístění ve federálních věznicích.

Tento nárůst v počtu vězňů není způsoben zvýšením kriminality či četnosti kriminálních činů, ale nepřiměřenými tresty, které jsou spojené s drogovými delikty ve smyslu povinných minim za nižší drogové delikty, jakými jsou zejména držení drog.[88] Trest za přechovávání cracku je

[86] Alexander, The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness, 51.
[87] Graff, „Redesigning Racial castle in america via Mass incarceration“, 123.
[88] Alexander, The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness, 93.

po revizi z roku 2010 osmnáctkrát přísnější nežli trest za přechovávání kokainu, přičemž původní poměr soudního povinného minima odnětí svobody z roku 1986 byl strokrát přísnější nežli trest za přechovávání kokainu, což poukazuje na značný rasový podtext protidrogové legislativy, zejména pak, pokud dojde ke zvážení účinných látek, které jsou téměř totožné. Jinými slovy se jedná o jeden druh drogy v různých substancích.[89] Rasový podtext je znatelný již ze statistik, které poukazují na to, že 93 % odsouzených za drogové delikty spojené s crackem jsou Afroameričané a pouhých 5 % jsou bílí Američané.[90]

Za další problém je často uváděno pravidlo „3 strikes". 3 záznamy v trestním rejstříku znamenají ve většině případů doživotní odnětí svobody. Kupříkladu za prodej ilegálních drog 2 osobám a vykradení benzínové pumpy bude obviněný s největší pravděpodobností odsouzen na doživotí ve federální věznici.[91]

Američané všech ras páchají drogové zločiny ve stejné míře.[92] Avšak nejsou stejně souzeni. Velmi často jsou drogové případy bílých Američanů předávány státní jurisdikci, kde jsou mnohem nižší sazby za drogové delikty oproti soudům federálním. Na druhé straně Afroameričané jsou přesouváni na federální úroveň soudů s vysokými povinnými minimy za drogové delikty.[93]

V pohledu na šestý cíl Reaganovy protidrogové iniciativy, tedy zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematiky drog, došlo k velkému úspěchu. Americká společnost byla díky množství mediálních kampaní a programů plně zapojena do války proti drogám a na konci roku 1986 této problematice přisuzovala nejvyšší důležitost na domácí scéně.

[89] Ibid., 112.
[90] Ibid., 113
[91] Ibid., 99-108
[92] Ibid., 123.
[93] Ibid.

Závěr

V práci bylo představeno šest hlavních cílů Reaganovy administrativy ve vztahu k válce proti drogám. U těchto vytyčených cílů došlo k analýze použitých nástrojů pro jejich splnění a reálných výsledků a přímých i nepřímých důsledků, které měly na americkou společnost. Do velké míry lze považovat Reaganovu válku proti drogám za úspěšnou, a to zejména z pohledu reálného snížení počtu drogově závislých. Mezi lety 1985 a 1990 došlo k dramatickému poklesu počtu drogově závislých. V roce 1985 bylo zaznamenáno 5,7 milionů osob na území USA jako drogově závislých. Toto číslo se snížilo na 3,1 milionů v roce 1988 a 1,7 milionu v roce 1990.[94]

Za úspěšný lze považovat i cíl Reaganovy administrativy vztahující se k eliminaci drog na pracovištích, kde došlo k implementaci povinných testů na drogy na několika ministerstvech a u spřízněných dodavatelských firem. V soukromém sektoru pak došlo k zavedení těchto testů na drogy v automobilovém a zbrojním průmyslu. Ve vztahu k cíli eliminace drog na školách došlo k reálnému snížení užívání drog dle studie konzumace drog mezi maturitními ročníky na středních školách. Zvýšení povědomí o důsledcích drogové závislosti a problematiky drog se taktéž setkalo s velkým úspěchem vzhledem k výsledkům veřejného mínění z konce roku 1986.

Rozšíření povědomí o prevenci a rehabilitaci lze považovat za nedostatečné ve vztahu k nástrojům použitým pro splnění tohoto cíle a hlavní cílové skupiny, na kterou byla tato snaha vyvíjena. Za hlavní problém Reaganovy administrativy je považován nedostatečný důraz na protidrogové vzdělávací a rehabilitační programy, které dokonce přišly o část financování po roce 1981 a podruhé ještě v roce 1986. Vzdělávací a prevenční programy, které byly aplikovány,

[94] "America's Drug Use Profile: Cocaine Abuse: We Are Still Paying the Price for the 1980s", *Policy: Office Of National Drug Control Policy,* https://www.ncjrs.gov/ondcppubs/publications/policy/99ndcs/ii-e.html. (Acessed 10.6. 2016)

směřovaly svou pozornost na vyšší a střední třídy, které užívaly zejména kokain a marihuanu, ne crack či heroin.

Nelze popřít, že došlo k zintenzivnění domácího boje proti drogám a zvýšení počtu policejních složek zaměřených na protidrogovou činnost, zejména prostředky, které měly dalekosáhlé důsledky na socio-ekonomické postavení menšin.

Dalším negativním odkazem války proti drogám je zněkolikanásobení počtu vězňů ve federálních věznicích z důvodu nepřiměřených a zejména nerovných povinných soudních minim. Tento značně disproporční zákon se stal hlavním terčem kritiky Reaganovy války proti drogám, a to kvůli svému značně rasovému podtextu. Rasový podtext je taktéž spojován s mediální kampaní spojenou s válkou proti drogám, která byla do velké míry využívána Reaganovou administrativou, a spojovala rasové minority a jejich komunity s užíváním ilegálních drog.

Summary

This paper introduced six main goals of War on Drugs set by Reagan administration in 1986 and analyzed the means that were used to fullfill these goals. By comparison of these goals and the results and consequences they had on American society I have determined the success of Reagan administartion in case of most of the set goals, that were set on domestic front. There was a major decline in drug usage noticeable between 1985 and 1990.

Mandatory drug test were implemented in numerous areas of state and private sector, which are supposed to ensure drug free Workplace. Initiative of Drug free schools can also be percieved as successful due to major decline in drug usage statistics in senior year of high school students,

which are in teh most risk of experimenting with drugs. Rise of awarness of drug related risks in american society has been also achieved through media campaigns and awarness programs.

Prevention and rehabilitation programs in the context of Reagans War on Drugs were insufficient due to the means and financing that was used to fulfill this goal. Rehabilitation centers and prevention iniciatives even lost some part of their budget. Also implemented programs were focused on middle and upper-middle class, which used mainly cocain and marihuana, not crack or heroin.

There was also undeniable increase of domestic War on Drugs and increase of military units and agencies focused on drug related crimes, but means that were used to actively fight the problém of drugs on the domestic front had major negative impact on socio-economic situation of minorities. Another negative legacy of War on Drugs is major increase of prisoners in federal prisons due to high and unequal mandatory minimums. This disproportion in sentencing still faces main critique of Reagans War on Drugs.

Zdroje

Tištěné zdroje:

1) Alexander, Michelle. *The New Jim Crow Mass Incarceration in the Age of Colorblindness*. New York: New Press, 2010.
2) Beaty, Jonathan, Thomas, a Evan. „Reinforcements in the Drug War". *Time* n.3 (118).
3) Bobo, Lawrence, a Victor Thomspon. 2006. „Unfair By Design: The War On Drugs, Race, And The Legitimacy Of The Criminal Justice System". *Fairness: Its Role In Our Lives* 73 (2): 28.
4) Elwood, William N. 1995. „Declaring War On The Home Front: Metaphor, Presidents, And The War On Drugs". *Metaphor And Symbolic Aktivity* 10 (2). Lawrence erlbaum Associates: 93-114.
5) Graff, Gilda. 2015. „Redesigning Racial Caste In America Via Mass Incarceration". *Journal Of Psychohistory* 43 (2): 14.
6) Chepesiuk, Ron. *The War on Drugs An International Encyclopedia*. Santa Barbara, Calif: ABC-CLIO, 1999.
7) Lotte Berendje Rozemarijn Westhoff, Ronald Reagan's war on drugs: a policy failure but a political success, Master Thesis in American History Leiden University, 18th August 2013. 55.
8) Troy, Gil. *Politics and Society in Twentieth Century America: Morning in America: How Ronald Reagan Invented the 1980's*. Princeton: Princeton University Press, 2013.
9) Walters, John. P. „Race and the War on Drugs". University of Chicago Legal Forum. č. 1 (1994): 115.
10) Zaretsky, Herbert H., Edwin F. Richter, a Myron G. Eisenberg. 2005. *Medical Aspects Of Disability: A Handbook For The Rehabilitation Professional*. 3rd ed. Springer Series On Rehabilitation. New York, NY: Springer Pub.

Elektronické zdroje:

11) „A Brief History of the Drug War". *We Are the Drug Policy Alignment*. http://www.drugpolicy.org/new-solutions-drug-policy/brief-history-drug-war. (Navštíveno 28. 12. 2017)
12) „America's Drug Use Profile: Cocaine Abuse: We Are Still Paying the Price for the 1980s". *Policy: Office of National Drug Control Policy*. https://www.ncjrs.gov/ondcppubs/publications/policy/99ndcs/ii-e.html. (Navštíveno 10. 7. 2016)
13) „Drug-Free Schools And Communities Act/drug-Free Work Place Act Compliance". 1993. Online. *State University Of New York*. https://www.suny.edu/sunypp/documents.cfm?doc_id=440. (Navštíveno 28. 12. 2017)

14) „History of Drug Enforcement Agency: 1970-1975". *DEA: Drug Enforcement Agency*, http://www.dea.gov/about/history.shtml, 5. (Navštíveno 28. 12. 2017)
15) „History of Drug Enforcement Agency: 1985-1990". *DEA: Drug Enforcement Agency*, http://www.dea.gov/about/history.shtml, 59. (Navštíveno 28. 12. 2017)
16) „Overview On Substance Abuse In The Workplace". *Confirm Biosciences*. 2016. https://www.confirmbiosciences.com/industries/. (Navštíveno 28. 12. 2017)
17) „State & Federal Law: Drug Testing". *CBIA*. https://www.cbia.com/resources/hr-safety/issues-laws/federal-state-laws-drug-testing/. (Navštíveno 28. 12. 2017)
18) „State Drug Testing Laws". *Ohs*. 2017. http://www.ohsinc.com/info/state-drug-testing-laws/. (Navštíveno 28. 12. 2017)
19) „The United States War on Drugs: History of US Drug Policy". https://web.stanford.edu/class/e297c/poverty_prejudice/paradox/htele.html. (Navštíveno 10. 7. 2016)
20) „Thirty Years Of America´s Drug War: A Chronology". *Frontline: Drugwars*. 2014. https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/drugs/cron/.
21) *Anti-Drug Abuse Act of 1988*. Congress.gov. https://www.congress.gov/bill/100th-congress/house-bill/5210. (Navštíveno 10. 7. 2016)
22) Clift, Eleanor. „Reagan Outlines Goals In Anti-Drug Crusade President, Cabinet May Take Tests As Example In Increased National Effort To Curb Trafficking". *LA Times*, 5. 8. 1986, http://articles.latimes.com/1986-08-05/news/mn-1343_1_drug-abuse. (Navštíveno 29. 12. 2017)
23) Dolan, Maura. „Crusade on Drugs Urged by The Reagans Only „Massive Change" In Attitudes Will Prevail, President Tells Nation". *LA Times* 1. (15. 8. 1986). http://articles.latimes.com/1986-09-15/news/mn-11785_1_drug-abuse. (Navštíveno 10. 7. 2016)
24) *Executive Order 12333--United States Intelligence Activities*. *87 Stat. 555*. http://www.archives.gov/federal-register/codification/executive-order/12333.html. (Navštíveno 10. 7. 2016)
25) Glass, Andrew. „Reagan Declares 'War on Drugs' October 14, 1982" *Politico*. http://www.politico.com/story/2010/10/reagan-declares-war-on-drugs-october-14-1982-043552#ixzz46ew5OpXE. (Navštíveno 10. 7. 2016)
26) Green, L.W., a D.R. Gerstein. „Preventing Drug Abuse: What Do We Know?". *National Center for Biotechnology Information, U.S. National Library of Medicine*. 1993. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK234579/. (Navštíveno 29. 12. 2017)
27) *H.r. 3614 (101St): Drug-Free Schools And Communities Act Amendments Of 1989*. 1989. United States of America. https://www.govtrack.us/congress/bills/101/hr3614/text. (Navštíveno 29. 12. 2017)
28) Legal definitions: war on drugs. *US LEGAL*. https://definitions.uslegal.com/w/war-on-drugs. (Navštíveno 10. 7. 2016)

29) McNulty, Timothy J. “Schools Getting Battle Plan For War On Drugs”, *Chicago Tribune*, http://articles.chicagotribune.com/1986-09-15/news/8603080762_1_antidrug-barbiturates-schools. (Navštíveno 25. 12. 2017)
30) Weinraub, Bernard. „'a National Crusade'; In Reagan's Drug War, Congress Has The Big Guns”. *The New York Times*, 2. http://www.nytimes.com/1987/03/15/weekinreview/a-national-crusade-in-reagan-s-drug-war-congress-has-the-big-guns.html. (Navštíveno 25. 12. 2017)

[i] Národní úřad pro kontrolu obchodu s drogami je jedna z regulačních federálních agentur Spojených států amerických, která se zabývá bojem proti pašování a distribuci drog.

[ii] Minimální trest, který musí být uložen soudem za porušení určitého zákona.

[iii] Existují 3 různé koncepce na problematiku drogové závislosti. Lékařský pohled, který v závislosti vidí stejné příčiny jako u hladu či sexu. Sociologický model za zneužívání drog viní společenské selhání ve formě chudoby a útlaku. Třetí pohled, konzervativní koncepce, vidí za drogovou epidemií krizi autority způsobenou rozpadem rodiny a rozpadem morálních hodnot.

[iv] Jednotky rychlého nasazení.

[v] Drogy vyvinuté tak, aby nebyly klasifikovány jako ilegální drogy, ale simulovaly efekty ilegálních drog.